

El 1990, l'heroïna feia estralls a Manresa

FA 25 ANYS AL POU. El departament de Toxicomanies de l'Hospital General estimava que hi havia 350 heroïnàmans a la comarca. Una droga que es venia a uns preus desorbitats, cosa que abocava els consumidors al món de la delinqüència. També a Manresa, és clar, hi havia qui emparava el negoci i en treia grans beneficis.

En el tema central del mes es parlava amb els afectats i es feia un repàs als itineraris habituals de traficants i consumidors. En el reportatge elaborat per Josep Tomàs, Teresa Torra i David Torres, el doctor Pere Bonet, metge psiquiatre de l'Hospital General, explicava que l'heroïna era la droga més popular, tot i que tingués molta més incidència el consum d'alcohol: "És clar que és desagradable veure xeringues o pensar que et poden atracar, però també deu ser força desagradable que anant per la carretera se't tiri un cotxe al damunt", deia.

L'heroïna matava i portava els seus consumidors a robar. La revista parlava amb alguns dels toxicòmans que s'estaven recuperant, els quals explicaven les situacions límit a què havien arribat. Hi havia en marxa processos de rehabilitació, que duïen a terme els serveis públics de salut - bàsicament el Centre d'Atenció i Seguiment de Toxicomanies de l'Hospital General- i tres granges o comunitats terapèutiques: la de la Plana, a Santa Maria d'Oló; l'Estrep, a Sant Salvador de Guardiola, i la Coma, a Monistrol de Montserrat, a més del grup del Patriarca, de caire més espiritual. També funcionava des de feia dos anys l'Associació de Pares de Toxicòmans La Llum del Bages.

L'entrellat de la cartellera

Aquest era el títol del reportatge de Ramon Cornet, que reflectia la situació deficient de l'oferta cinematogràfica a la ciutat. Feia un any i mig que els Multicinemes Atlàntida s'havien reconvertit i les noves sales havien potenciat l'assistència de públic, però Marià Padró declarava a la revista que els seus cinemes estaven totalment supeditats a les distribuïdores i a les estrenes a Barcelona. Per la seva banda, Cine Club es queixava de la falta de participació dels seus socis i lamentava la impossibilitat d'accedir a l'exhibició de determinades pel·lícules perquè formaven part de les que tenia contractades l'empresa Padró Cabot, encara que després no s'acabessin estrenant a Manresa. Rialles també oferia una programació de les poques pel·lícules infantils doblades al català, però ambdues entitats patien l'estat deficient de les instal·lacions de la Sala Ciutat. Segons informava Marcel·lí Llobet, regidor de Cultura, la sala havia d'estrenar ben aviat la renovació de l'equipament tècnic.

Entrada dels cinemes Atlàntida al Passeig

Públic a l'entrada de la Sala Ciutat, actualment a punt de ser enderrocada

Tancava la Fàbrica Nova i Pryca aportava mil milions

El dia 30 de novembre, l'assemblea de treballadors de Bertrand i Serra acordava assumir l'expedient de rescissió dels seus contractes i els prop de 350 treballadors que hi quedaven

perdien la feina. Dos dies abans el regidor Francesc de Puig havia anunciat la signatura del conveni entre Pryca i l'Ajuntament, pel qual aquesta empresa aportaria un total de mil milions de pessetes a la ciutat per instal·lar-se al sector dels Trullols.